

Österberg,
Korbergska Snickeriet, 1845.

6. Som en rosenblad i blom,
Så som en sol i himlen,
Så som en blom i blom,
Så som en sol i himlen.

8. Du min vän! du min vän!
Du min vän! du min vän!
Du min vän! du min vän!
Du min vän! du min vän!

7. Det är en så söt sång,
Det är en så söt sång,
Det är en så söt sång,
Det är en så söt sång!

9. Du min vän! du min vän!
Du min vän! du min vän!
Du min vän! du min vän!
Du min vän! du min vän!

5. Jag minns dig så väl,
Jag minns dig så väl,
Jag minns dig så väl,
Jag minns dig så väl!

4. Jag minns dig så väl,
Jag minns dig så väl,
Jag minns dig så väl,
Jag minns dig så väl!

Wål, Det beder jag af hjerta och själ, Och
bästar af höjden dig alltid må gå wål.

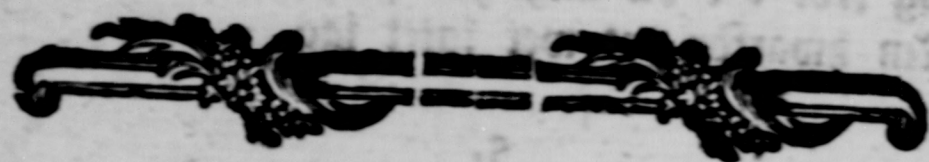
7. Jag slutar min Wisa och bjuder
adid! Haf tack för hwar kärlek-minut, Som
jag hafwer njutit utaf dig, min wån, Jag
bästar dig till ett godt slut. Mina ögon
de rinna uppå mig, När jag skall taga af-
sked ifrån dig. Adid lilla wånnen, glöm al-
drig bort mig.

Den Tredje:

1. Ad! ad! se hur jag är bunden,
Kan ei sielfwer lösa mig;
Men Gud gifwe jag lefde den stunden,
Då jag kunde få äga dig!

2. Men fast det syns mig såfångt wara,
Hwem kan weta hwad Gud kan ge;
Ty Herren som så många månd para,
Kan wål ge sin hand derte.

3. Hör du min wån och ädla flicka
Ett hwad jag vill säga dig:
Låt aldrig hjertat från dig läsa,
Låt det aldrig bli sport för mig.

Den Förfsta:

1. Om älskade Leonard Mathilda,
Mathilda war trogen och dm;
Ty knappt någon dag wi varit skilda,
Ett år har flytt bort som en dröm.

2. Jag söker uti berg och dalar
Jag ropar, men får intet swar,
Jag tror att du mig har förskjutit
Men hwarsför det wet intet jag.

3. O Leonard! du satt wid min sida,
Du lofwade mig kärlek och tro,
Mitt hjerta står ej mer ut att lida,
Ty forger och oro der bo.

4. Ad Leonard, ad Leonard hwat är du?
Jag ropar, men får intet swar,
Jag